לפי שאין עושין אותה אלא לגנות • למרלה שהחלמון יפה לגוון ולא החלבון הלכך לחידי וחידי לוקל הוא ואין כאן כריתת פסולא מלוקל : **ממנו** • דלמקדי"ל בלע"ז בתים לו בין : **ממנו בכלי** • מצמע זהו שיטוי שלו : **ואינו ממנו כיד** • דממנו ליה שפיר טפי : **גמ' אמר שמואל ממנו כיד** • שלין זה דלכו בחול : **קס ר' יוחנן בשיטתיה דר"ש** • חזר בו ולחכר : **אבל ר' יוחנן בשיטתיה דרבי** • לוקלי : **בשופפת דמומא** • למלעי של קוס : **וגמ' יעכוב** • כדלך שמוליפין כלים בקערה בקף לריף מריפה שמלה כלה : **שמליים** • כריסין והיו שוחקין לוחם בחים : **ממשך** • טחן : **ממיפה** • מינמ"ל בלע"ז : **מעלית לפמלי** • לערב עם שחליים : **ואין עושין שלושין** • שחיפה למשקה למה חלת לפקן לחמר המרחן ודוגמה רפואה : **ומפי מביפה דריפה** • הרגמני בניפו מפערת לחפי עד לפרני רגלי : **מנכו לי מוכיפי** • לם הייתי ניעול ממנו שלא לחמוד : **שמי כל יומא** • ולא היה מזיקו : **דמם כיפ** • רגיל בו : **ברתני' חילפים** • חלמי"ם בלשון ישמעחל ובלע"ז לוזי"ל ושוורין לוחו בפוסרין ושוחין לוחין המים לרפואה : **לכל נוסן** • החלמים : **כמוך המומן** • ומפקל בו מחלטו ולקמיה מפרש למחי לין שורין : **ואין שולין לם מכרעיניו** • מליף עליהם מים בכלי לברור שלהן כדלמן בפסכת ביצה (דף יב:) לף מדיה ושולה : **וגמ שפין לומן** • ביד להסיר פסולת דהוה ליה בורר : **לכל נוסן לפוך הכברה** • ולמ"ם דפעמים שהפסולת עפל דרך נקבי הכברה וגמלת מחברר מלויו : **הכן** • הוא שעושין מן הקש מחכיון לוחו במורינין ושוקה כל זב(ג) (הכפולת)חכין: **מוך**. הוא מזקן הפסולת העליון ולין לזלוי למחלל וכוברין לוחו(ג) (בכברין) שיפול המוך : **לכל נופל**(ד) **בכברה** • (ליקן לפוך)הלטוס ולמ"ם שהמוך עפל °מלויו,כר"ם דלמר'דבר שלין מכוין:מוסר : **גבי' ברה** • חילפים בפוסרין מלי : **לומגא** • בשר חי : **שגא יעשה כן** • לוא שבקוה רבנן למעבד עובדי דמול : **מם כן** • דלוי ידעינא לפרושי מלגי' מפי מיך מה בין לי ולך : **מלניין ידידלה היא** • ור' יוסי לומרה לכל לרבנן לוה בגוון לוסור : **ליוקרא דליבא** • שלבו כבד עליו : **גמגא מקלי מילפפא** • משקל ג' זהובים : **שגיל כי מדרשא** • מה יעשה בשבת : **לשחום לא קמיבעיא לי** • דבשלמו רפואה משקה הוא ומכן כל המשקין שותה (לעיל דף קט:) : **לשרות** • לתכן מלניירין לין שורין : **כמאן דאמרי** • בעיל הוא דך דרב לימא לרבי יוסי דאמרי בגוון לבל לרבנן לוסור : **פיליגא** • הכלסוסי וליש זקן היה : **לכלסוסי ביתניפא** • לוקן כתוגת על פקמן שהכלסה וכרי היה קשה ומשפשפה בין שני ידיו ולית מתרכלה לוף הליטן שלה מלהיל על ידי השפשוף : **לוולדי מיורא** • הליטן מלהיל : **שפס מיהי לשולדי מיורא** • שמקפיד על ליטוי ועוכרו של סולד יוסר מליהנית.

לפי שאין עושין אותה אלא לגנות אי'תמר חרדל שלשׁ מע"ש,למחר אמר רב ממרו בכלי אבל לא ביד א"ל שמואל ביד,אפו כל יומא ממחו ליה ביד!מאכל חמורים הוא!אלא אמר שמואל ממרו ביד ואינו ממרו בכלי,אתמר ר"א אמר אחד זה ואחד זה אסור ורבי יוחנן אמר אחד זה ואחד זה מותר אביי ורבא דאמרי תרוייהו אין הלכה כרבי יוחנן,קם רבי יוחנן בשיטתיה דר"א,קם רבי אלעזר בשיטתיה דשמואל אביי ורבא דאמרי תרוייהו הלכה כרבי יוחנן *אימיה דאביי עבדא ליה ולא אכל,דביתהו דזעירא עבדא ליה לרב חייא בר אשי ולא אכיל א"ל-לרבך עבידי ליה ואכל ואת לא אכלת!אמר רבא בר שבא הוה קאימנא קמיה דרבינא ובחשי ליה בשופתא דתומא ואכל,*אמר מר זוטרא *ליה הלכתא ככל הני שמעתתא אלא כי הא דאתמר *אחדל שלשו מע"ש,למחר ממרו בין ביד בין בכלי ונותן לתוכו דבש ולא יטרוף אלא מערב שבת שישחקן מע"ש,למחר נותן לתוכן שמן וחומץ וממשיך לתוכן אמיתא ולא יטרוף אלא מערב יום טוב שריסקן מע"ש,למחר נותן לתוכו פול וגריסין ולא ישחוק אלא מערב וממשיך את אמיתא לתוכן,*מאי אמיתא?ניניא,אמר אביי ש"מ האי ניניא מעליא לתחלי: **ועושין אנומלין בשבת** : *ת"ר עושין אנומלין בשבת ואין עושין *אלונטית,ואיזו היא אנומלין ואיזו היא אלונטית אנומלין יין ודבש ופלפלין אלונטית יין ישן ומים צלולין ואפרסמון העבדי לבי מסותא למיקר אמר רב יוסף:זימנא חדא עלית בחר מר עוקבא לבי באני-כי נפקי אתאי אשקיין *דמרא חד כסא וחשי מבינתא דראשי ועד טופרא דכרעי,ואי אשכיין כסא אחרינא הואי מסתפינא דלמא מנכו לי מזכותא דעלמא דאתי,והא מר עוקבא דשתי בל יומא!שאני מר עוקבא דשש ביה : **מתני'** אין שורין את החלתית בפושרין יאבל נותן לתוך החמין.ואין-שולין את הכרשינין ולא שפין אותן אבל נותן לתוך הכברה או לתוך הכלכלה.יאין כוברין את התבן בכברה ולא יתננו על גבי מקום גבוה בשביל שירד המוץ אבל נוטל הוא בכברה ונותן לתוך האיבום : **גמ'** איבעיא להו שרה מאי?תלמא רב אדא נרשאה קמיה דרב יוסף חביב *חמאת,א"ל אבי אלא מעתה שרה אומצא במיא הכי נמי דמידיב?אלא אמר אבי *מדרבנן-שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול.בעא מיניה רבי יוחנן מר' ינאי מהו לשרות את החלתית בצונן?א"ל *א"ב מה בין לי ולך,מתניתין יהודאה היא דתניא *אין שורין את החלתית לא בחמין ולא בצונן רבי יוסי אומר בחמין אסור בצונן מותר למאי עבדי ליה?ליוקרא דליבא,רב אחא בר יוסף חש ביוקרא דליבא,אתא לקמיה דמר עוקבא א"ל זיל שתי תלתא תיקלי חילתא בתלתא יומי,אזל אישתי:דמשא בשבת,ומעלי שבת לצפרא אזל שאל בי מדרשא,אמרו ליה תנא דבי רב אדא ואמרי לה תנא דבי מר בר רב אדא שותה אדם קב או קביים ואינו חושש,אמר להו-לשתות לא קמיבעיא לי כי קא מיבעיא לי לשרות מאי?אמר להו רב חייא בר אבין בדידי הוה עובדא ואתאי שאילתיה לרב אדא בר אהבה ולא הוה בידיה,אתאי שאילתיה לרב הונא ואמר הכי קאמר רב אשורה בצונן ומניח בחמה,כמאן דשרי?אפילו למאן דאסר ה"מ היכא דלא אישתי כלל אבל הכא כיון דאישתי-חמשא ומעלי שבתא אי לא שתי בשבת מיסתמיך ואזיל,מיסתמיך ואזיל רב אחא בר יוסף אכתפיה דרב נחמן בר יצחק בר אחתיה א"ל כי מטינן לבי רב ספרא עיילינא,כי מטו עיילוה,בעא מיניה מהו לכסבוסי ביתניתא בשבתא:דרכובי ביתניתא היא מיכוין ושפיר דמי,או דילמא לאולודי חיורא קמיכוין ואסיר:א"ל לרכובי קא מיכוין ושפיר דמי,כי נפק אתא א"ל מאי בעא מר מיניה?א"ל בעי מיניה מהו לכסבוסי ביתניתא בשבתא ואמר לי שפיר דמי,ותבעי ליה למר סודרא:סודרא לא קא מיבעיא לי דבעי מרב הונא ופשיט לי *ותיפשיט ליה למר מסודרא:א"ל °החם מיחזי כי אולודי חיורא הבא לא מיחזי כאולודי חיורא.אמר רב חסדא האי ביתניתא

משלפו

רבינו חננאל

לפי שאין עושין אותה אלא לגנות. פי' לצבעו להתראות בו נותנו של ביצה מאכל הסרס. פי' זה המאכל מסורס הוא כדתנן (נתן) [נפל] את הדם ונתנו לממרס בו על הדובר הרביעי וי"א מאכל חמורים הוא כלומר אינו מאכל ב"א אלא מאכל חמורים הוא: חדרל שלשו מע"ש חלקן עליו רב ושמואל ור' יוחנן ור' אלעזר דרבריהן פשוטין הן ומר זוטרא דהוא בתרא אמר לית הלכתא ככל הני שמעתתא אלא כי הא דתניא חדרל שלשו מע"ש למחר מניחו בין ביד בין בכלי ונותן לתוכו דבש ולא יטרוף אלא מערב. שום שרישקו מע"ש למחר נותן לתוכו פול או גריסין ולא ישחוק אלא מערב. וממשיך את האמיתה לתוכה מאי אמיתה נגהה. אנומלין יין ושמן ודבש ופלפלין. אלונטית יין ישן ומים צלולין ואפרסמון: אין שורין את החלתית בפושרין אבל נותן לתוך החמין ומיבעיא לן לשרה מאי. ומסקנא שרה אסר אביי איסורא מדרבנן ואר' יוחנן מתניתין יחידאה היא והיא ר' יוסי אבל חכ"א בין בחמין בין בצונן אסור ומיגיא דשבעתא אם שרה מאותמול לשחות חלתית בשבת מותר. אבל לשרותו אסור אפילו בצונן. ואם שרה קודם השבת ועכשיו בשבת חרשש אם לא ישהה מסחכן מותר לו לשרות

רב נסים גאון

*) נפניגו נגמ' מיכם כיכו בגלייתא

אין שורין את הכרשינין . גרסי' בגמ' דבני מערבא חני אין שורין את הכרשינים משום בורר ולא שפין אותן משום דש אין כובדין את התבן משום מרקר . גורפין מלפני הפפם ומסלקין לצדדין מפני הרעי בגמ' דבני מערבא גרסי מה שהפפם אוכל ומותיר הרעי אוכל :

בתוכו ולהניחה בחמה : לכסבוסי ביתניתא . פי' לרכובי קא מיכוין ושרי או דלמא לאולודי וכו' . פי' לקבץ מקצת הבגד של פשתים לתוך ידו לשופו מפני שרוחצין הבגד ומחויבב בשמש או ברוח עומד אנמו דתנן בפ' האשה שהיא עושה צרכיה:צריכה לכסבס ג' פעמים על כל דבר ודבר ואפרי בגמ' בעי ר' ירמיה אמפוויי דר ואיתויי [חר] או דלמא אמפוויי [חרתי] ואיתויי [תרתי] תיקו וכן עוד מפורש בתלמוד א"י בענין מוליך ומביא שבלולב . מהא שמעינן דכיסום כעין פשפוך הוא ומתקבץ הבגד פי' יתכשש ונראה קמפין קמפין וכשלובשו מתפשש וכראמרינן אמר רב כהנא ואיתימא רב יהודה מים שעל בגדו מכסכסו מבפנים . ומרקדי להאי ביתניתא . שמעינן מנה דסודרא ליתיה כתיניתא ולא יתכן לומר שהוא צמר שאם הוא צמר איך אומר לו היה לך ללמוד פשתים מצמר . והרבר רחוק ביניהם ואינה אלא צמר נפן שוה קרוב לזה ופשם אין שורין את הכרשינין . גרסי' דבני מערבא חני אין שורין את הכרשינים משום בורר ולא שפין אותן משום דש אין כובדין את התבן משום מרקר . גורפין מלפני הפפם ומסלקין לצדדין מפני הרעי בגמ' דבני מערבא גרסי מה שהפפם אוכל ומותיר הרעי אוכל :